

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1099/2014
06.11.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Зорана Таталовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, записничарем, у прекршајном предмету окривљеног правног лица „...“ са седиштем у ... и др, због прекршаја из члана 180. став 1. тачка 24) Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 481/14 од 27.10.2014. године, поднетом против правноснажних одлука: решења МУП РС, ПУ у Зајечару УП 22/14 од 03.04.2014. године и пресуде Прекршајног апелационог суда – Одељење у Нишу Пржу 5851/14 од 15.05.2014. године, у седници већа одржаној дана 06.11.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 481/14 од 27.10.2014. године, па СЕ УКИДАЈУ правноснажне одлуке: решење МУП РС, ПУ у Зајечару УП 22/14 од 03.04.2014. године и пресуда Прекршајног апелационог суда – Одељење у Нишу Пржу 5851/14 од 15.05.2014. године, а предмет враћа Прекршајном суду у Зајечару на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем МУП РС, ПУ у Зајечару УП 22/14 од 03.04.2014. године окривљено правно лице „...“ са седиштем у ... и окривљени М.Р. као одговорно лице у правном лицу „...“ са седиштем у ... оглашени су кривим и то правно лице да је учинило прекршај из члана 180. став 1. тачка 24. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а одговорно лице у правном лицу окривљени М.Р. прекршај из члана 180. став 2. тачка 24) Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима, па је окривљено правно лице „...“ кажњено на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, а окривљени М.Р. на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, по приложеним налозима за уплату казни на жиро рачун 840-7433324843-8 - Приход од новчаних казни за прекршај у области рада, а истовремено је одређено да ће се у противном новчане казне наплатити принудно на основу члана 38. Закона о прекршајима. Истим решењем на основу чл. 130, 131. и 132. Закона о прекршајима окривљено правно лице и одговорно лице у правном лицу су обавезани да плате трошкове прекршајног поступка у

паушалном износу од по 1.200,00 динара у року од 15 дана од правноснажности решења под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда – Одељење у Нишу Пржу 5851/14 од 15.05.2014. године одбијена је жалба окривљених „...“ са седиштем у ... као правног лица и М.Р. као одговорног лица у правном лицу, а решење Министарства унутрашњих послова РС, ПУ Зајечар Уп 22/14 од 03.04.2014. године је потврђено.

Против наведених одлука Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости Птз 481/14 од 27.10.2014. године због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15) и став 2, а у вези члана 147. и члана 224. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 101/05, 116/08 и 111/09), са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости као основан и укине побијане одлуке и списе предмета врати првостепеном органу на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је, након што је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.65/2013), о седници већа обавестио Републичког јавног тужиоца, одржао седницу већа, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета произилази да је предметни прекршајни поступак покренут захтевом за покретање прекршајног поступка ПУ Зајечар број 4-822-00031/12-1 од 17.10.2012. године против окривљеног правног лица „...“ са седиштем у ... и окривљеног одговорног лица у правном лицу М.Р., због учињених прекршаја из члана 180. став 1. тачка 24) и члана 180. став 2. тачка 24) Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима.

МУП РС, ПУ Зајечар, Одсек за вођење прекршајног поступка донео је решење Уп 22/14 од 03.04.2014. године којим је окривљено правно лице „...“ са седиштем у ... кажњено због учињеног прекршаја из члана 180. став 1. тачка 24. Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима, а окривљено одговорно лице у правном лицу М.Р. је прекршајно кажњено због прекршаја из члана 180. став 2. тачка 24) Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима, а на начин како је то описано у изреци наведеног решења. Након тога предметно решење МУП РС, ПУ Зајечар УП 22/14 од 03.04.2014. године достављено је адвокату П.Ј., браниоцу окривљеног правног лица „...“ и одговорног лица у правном лицу М.Р., који је благовремено изјавио жалбу на исто, док је окривљенима наведено решење достављено тек 09.10.2014. године и то након доношења другостепене одлуке у овом поступку.

Одредбом члана 340. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.65/2013) је прописано да ће се прекршајни поступци започети до дана почетка примене овог закона окончати по одредбама Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09), па се у овом поступку

законитост побијаних правноснажних одлука мора оцењивати у складу са Законом о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09).

Одредбом члана 147. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09) је прописано да се све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу достављају лично, док је одредбом члана 148. став 1. истог закона прописано да уколико окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу биће достављене и браниоцу, а одредбом члана 224. став 1. истог закона је прописано да се писмено израђена пресуда доставља подносиоцу захтева и окривљеном по одредбама члана 147. тог закона, док је одредбом члана 234. став 2. истог закона прописано да битна повреда одредаба прекршајног поступка постоји ако судија, односно службено лице у току прекршајног поступка или приликом доношења одлуке није применио или је погрешно применио коју одредбу овог закона или је у току прекршајног поступка повредио право одбране, а то је утицало или је могло утицати на законито и правилно доношење одлуке.

Одредбом члана 12. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09), је прописано да је прекршај извршен како у месту где је учинилац радио или био дужан да ради, тако и у месту где је последица наступила, док је одредбом члана 219. став 1. тачка 1) истог закона прописано да ако се окривљени огласи кривим за прекршај изрека пресуде треба да садржи прекршај за који се окривљени оглашава кривим уз назначење чињеница и околности које чине обележја прекршаја од којих зависи примена одређеног прописа о прекршају.

Полазећи од наведеног, по налажењу Врховног касационог суда, а како се то основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, у прекршајном поступку који је вођен од стране МУП РС, ПУ Зајечар у предмету Уп 22/14 је учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09), с обзиром на то да је повређено право одбране окривљеног правног лица „...“ и окривљеног одговорног лица у правном лицу М.Р., јер им противно одредби члана 224. став 1. у вези са одредбом члана 147. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/09 и 111/09), није лично достављена првостепена одлука МУП РС ПУ Зајечар Уп 22/14 од 03.04.2014. године, већ им је иста достављена након доношења другостепене одлуке Прекршајног апелационог суда – Одељења у Нишу Пржу 5851/14 од 15.05.2014. године и то тек 09.10.2014. године чиме им је онемогућено право да самостално изјаве жалбе против првостепене одлуке. Такође, по оцени овог суда, а како се то основано истиче и у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, побијана првостепена одлука МУП РС ПУ Зајечар Уп 22/14 од 03.04.2014. године донета је и уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15) Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 101/05, 111/06 и 111/09), јер је изрека побијане првостепене одлуке неразумљива будући да не садржи све што је законом прописано да изрека треба да садржи, односно не садржи означавање места извршења прекршаја, а што је околност која чини обележје прекршаја.

С тим у вези, по оцени Врховног касационог суда, а како се то основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, побијана другостепена одлука Прекршајног апелационог суда – Одељење у Нишу је донета уз повреду одредаба члана 241. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09), јер у поступку по жалби на првостепену одлуку, другостепени суд иако је по службеној дужности морао, није испитао и није отклонио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 234. став 1. тачка 15) Закона о прекршајима која је учињена у првостепеном поступку.

Како су побијане одлуке донете уз повреде одредаба члана 234. став 1. тачка 15) и став 2, као и члана 241. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09), исте су морале бити укинуте и предмет враћен првостепеном суду – Прекршајном суду у Зајечару на поновно одлучивање, с тим што ће у поновном поступку суд имати у виду одредбе члана 84. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.65/2013).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 287. став 4. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.65/13), одлучио као у изреци пресуде.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.